

نگنه بازی

«خسته نباشید» ندارد؟

در شرایطی که طی هفته‌های گذشته اخبار زیادی در مورد قرار گرفتن اسم گوستاوو بلانکو در فهرست مازاد استقلال به گوش می‌رسید، پیتسو موسیما به تصمیمی غیرمنتظره در بازی با پاختاکور از این بازیکن در ترکیب اصلی تیمش استفاده کرد. این می‌توانست بهترین فرصت برای مهاجم آرژانتینی باشد تا خودش را نشان بدهد، اما او در این بازی هم نمایش چشمگیری نداشت. البته که حال کلی استقلال خوب نیست و خواه ناخواه این موضوع روی بازی اغلب نفرات هم سسایه می‌اندازد، اما بلانکو از نظر فردی آمار بسیار ناامیدکننده‌ای دارد. این بازیکن در فصل جاری ۵۲۲ دقیقه برای استقلال بازی کرده و فقط یک کارت زرد گرفته است! آخرین گل او برای آبی‌ها، نزدیک به ۷ ماه می‌گذرد؛ گلی که اردیبهشت‌ماه مقابل ذوب‌آهن به ثمر رساند. این واقعا «خسته نباشید» ندارد؟

جمله تکراری بعد از پایان هر بازی

طلمس نبردن پرسپولیس و گاریدو در آسیا همچنان ادامه دارد و تقابل با الریان، تیم بحران‌زده‌ای که ۳ بازی آخرش در لیگ قطر را نبرده هم نتوانست این روند بد را تمام کند. قرمزها در این بازی از حریف پیش افتادند، اما باز هم گل خوردند و امتیاز حیاتی را به باد دادند. پس از پایان این مسابقه اما خوان کارلوس گاریدو همان حرفی را زد که بعد از تک تک مسابقات قبلی به زبان آورده بود: «هنوز شناس صعود داریم و باید روی دیدارهای بعدی متمرکز شویم.» می‌تسیم پرسپولیس آخرین بازی‌اش را برگزار کند و از دور مسابقات کنار برود، اما گاریدو همچنان همین مصاحبه را انجام بدهد! الان شما روی مسابقات بعدی تمرکز کردی که وضع تیمت این است؟ اگر اینطور است، استثنائاتی روی الشرطه عراق تمرکز نکن، شاید بالاخره خدا خواست و این یکی را بر بدی!

روزشمار برای این کیفیت؟

رامین رضاییان هر عیب فنی و رفتاری که در فوتبالش داشته باشد، دیگر همه موافقت از نظر هجوچی از قابلیت‌های خوبی بهره می‌برد. با وجود این حالا به نظر می‌رسد او در همین زمینه هم دچار افت و افول شده. به‌طور کلی آمار این فصل رضاییان چندان چنگی به دل نمی‌زند و ابتدا با عملکرد فصل قبل او در سپاهان قابل مقایسه نیست. رامین ۵ گل زده که ۳ تا از آنها از روی نقطه پنالتی بوده و در تمامی مسابقات هم تنها یک پاس گل، در همان هفته اول لیگ برتر ارسال کرده است. رضاییان که این اواخر مصدوم بود و مدام فیلم تمریناتش با کتف بسته را منتشر می‌کرد، نهایتاً در مسابقه با پاختاکور شرایط بازی را پیدا کرد، اما نمایش او اصلا جالب نبود. رضاییان اواخر این دیدار بهترین موقعیت استقلال را مفت و مجانی از دست داد و سانتر هایش هم غیر از فقط یک مورد، عمدتاً دقیق‌گیری نبود. این همه تیزر پیش‌کری که اینطور بازی کنی؟

کاپوس تکراری

داستان عجیب پرسپولیس در آسیا؛ تیمی که جلو می‌افتد، وامی دهد و فرو می‌باشد. نقش کادرفنی در این تراژدی تکراری چیست؟

امیر محمد یعقوب پور | درست عین این است که در حال تماشای یک سریال تکراری باشید. دوری پرسپولیس از برد آسیایی در حالی به حوالی ۴۰۰ روز رسیده که آنها در این فصل لیگ نخبان دست کم در ۳ بازی فرصت داشتند این طلسم را بشکنند، اما هر بار به شکل مشابهی این موقعیت از دست رفت. شاگردان خوان کارلوس گاریدو در دیدار با پاختاکور از بکستان، العرافه و الریان قطر، در حالی که با یک گل از حریف پیش افتاده بودند، در نهایت برد را با مساوی عوض کردند و غم‌انگیزتر اینکه در هر سه مسابقه حتی می‌توانستند بازنده باشند!

کادرفنی کجاست؟

پرسپولیس در روزی که در تهران باید پاختاکور را می‌برد و اتفاقاً با گل زود هنگام علی علیپور هم در این مسیر قرار گرفت، از اواسط نیمه‌اول واداد، توپ و میدان را در اختیار حریف گذاشت و نهایتاً گل مساوی را خورد. عجیب اینجاست که پاختاکور از دقایقی قبل از رسیدنش به گل به وضوح نشان می‌داد چه برنامه‌ای دارد. آنها بیابای شوت می‌زدند، اما کسی در پرسپولیس موضوع را جدی نمی‌گرفت و نهایتاً هم روی یکی از همین ضربات به گل رسیدند. در بازی با العرافه هم پرسپولیس مدت کوتاهی بعد از گلزنی گل خورد، بی‌محایا و مضطرب جلو کشید و در نهایت نه تنها گل نزد که کلی هم خوش شناس بود دروازه‌اش روی ضد حملات باز نشد. دیدار با الریان هم تلفیقی از این دو سناریو بود؛ تیم گاریدو پیش افتاد، از اول نیمه دوم رسماً کار را رها کرد، نسبت به ارسال‌ها و ضربات سر خطرناک تیم حریف بی‌تفاوت ماند، دقیقاً از همین مسیر گل خورد، سراسیمه جلو کشید و بارها نزدیک بود روی

ضد حملات گل دوم را هم بخورد، باور کردنی نیست که یک اتفاق تلخ، آن هم جلوی معمولی‌ترین تیم‌های حاضر در لیگ نخبان، هر بار تکرار می‌شود و کادرفنی پرسپولیس برنامه‌ای برای مقابله با آن ندارد. پس هنر بازیخوانی و کوچینگ حین مسابقه چه می‌شود؟

سوالات بی‌پایان

انگار راه و رسم گاریدو این است که تا کمی هواداران و منتقدان به او و تفکراتش امیدوار می‌شوند، خودش همه چیز را به هم می‌ریزد! برد قرمزها مقابل گل‌بهر در سیرجان از زشمند بود و نمایش آنها مقابل مس‌سونگون در جام حذفی نیز به دل نشست، حتی به‌نظر می‌رسد این مربی به یک تصویر کلی از ترکیب محبوبش هم دست پیدا کرده، اما همچنان خرده سوالاتی باقی است که بافتن جواب برای آنها واقعا کار راحتی نیست. مثلاً چرا در تیمی که امید عالی‌شاه را در بهترین فرم فوتبالش دارد، علی علیپور باید در پست وینگر توپ بزند؟ این همه اصرار به استفاده از فرهاد احمدزاده، ولو به قیمت سر درگم کردن وحیدامیری چه فلسفه‌ای دارد؟ یا مثلاً تا کی قرار است سعید صادقی برای برگرداندن ورق مسابقه به میدان بیاید، در حالی که هر بار مصمم‌تر از قبل ثابت می‌کند توانایی این کار را ندارد؟ می‌فهمید که به‌طور کلی فاصله فوتبال ایران حتی با همین کشورهای آسیایی هم حسابی زیاد شده و نیز توجه هستیم که سرخ‌ها با کمبودهایی هم مواجه هستند، اما آیا واقعا نمی‌شود با همین بضاعت، در آسیا فوتبال بهتری بازی کرد و نتایج مناسب‌تری گرفت؟ چرا، می‌شود، واقعا می‌شود.

بارفاق، مساوی

پرسپولیس با این ادامه‌دار صفحه ۹ عملکرد و بسا تکیه بر همین ضربات به امید گل ۰.۸۵ رسید تا با زدن یک گل در این مسابقه درواغه بیشتر از امید گلی که خلق کرده بود، گل بزند. در مقابل اما الریان قطر با امید گل ۱.۰۱ دقیقاً به اندازه موقعیت‌هایی که خلق کرده بود، گل زد؛ هر چند این تیم بعد از به تساوی کشاندن مسابقه، می‌توانست گل دوم را هم بزند و پرسپولیس در چند صحنه خوش شناس بود که گل دیگری دریافت نکرد. بهترین بازیکن پرسپولیس در این میدان طبیعتاً فرهاد فرجی بود که باز هم در آسیا گل زد و نمره ۷.۵۸ را از متریکا گرفت. الکسیس گوندوز و علی علیپور نیز با نمرات ۷.۲۱ و ۷.۳۰ نفرات بعدی بودند.

روشنایی یک تیم تاریک

فرشاد فرجی باز هم درخشید؛ بازیکنی که بدون حمایت مجازی، با کار و تلاش به نتیجه رسید

این روزها فضا اصلاً به سود پرسپولیس و خوان کارلوس گاریدو، سرمربی این تیم نیست. هواداران از نتیجه‌نگرفتن سرخ‌ها در لیگ نخبان آسیا کلافه شده‌اند و انتقادهای زیادی هم دارند که بعضی کاملاً درست و بجاست و بعضی سختگیرانه به‌نظر می‌رسد. با وجود همه اینها اما یکی از روشنایی‌های روزهای تاریک پرسپولیس (حدداً در آسیا) درخشش فرشاد فرجی است. این مدافع پرسپولیس در تمام طول مدت حضورش در جمع سرخ‌پوشان جدی گرفته نمی‌شد و فقط از سر ناچاری به او بازی می‌دادند؛ زمان‌هایی که تیم نفرات اصلی‌اش را در اختیار نداشت. پست فرشاد هم در این مواقع بیشتر دفاع وسط بود؛ جایی که او با وجود همه تلاش و سختکوشی‌اش، معمولاً نمی‌توانست بهترین عملکرد ممکن را داشته باشد و خیلی اوقات انتقادهای فراوانی را تحمل می‌کرد. حضور گاریدو در پرسپولیس اما برای هر کسی بد شد، برای فرجی یک فرصت عالی ساخت. این بازیکن زیر نظر مربی اسپانیایی به پست دفاع راست منتقل شد و اینجا بود که بهترین نسخه‌اش را نشان داد.

به جرأت می‌توان گفت فرجی در تک تک مسابقاتی که به‌عنوان دفاع راست به بازی گرفته شده عالی عمل کرده است. او در دربی خوب بود، مقابل گل‌بهر پاس گل ۳ امتیازی تیمش را داد، مقابل العرافه گل زد و در بازی با الریان هم ضمن تکرار گلزنی، چندین بار کش‌های سرنوشت‌ساز دفاعی داشت. فرجی در بازی دوشنبه‌شب حتی می‌توانست پاس گل نخستین برد آسیایی پرسپولیس را هم بدهد، اما علی علیپور کفران نعمت کرد و در دقیقه صدم، توپ ارسالی فرشاد را با ضربه سر بیرون زد. همه اینها یعنی او کار کرده، زحمت کشیده، خودش را به کادرفنی نشان داده و حالا هم به حق دارد مورد تمجید قرار می‌گیرد. حالا او را مقایسه کنید با بازیکنی مثل یاسین سلمانی که فقط در فضای مجازی ساپورت شده، اما وقتی در مسابقاتی مثل همین دیدار با الریان به زمین می‌آید، تک‌تک توب‌های در یافتی‌اش را لومی دهد.

مزایده عمومی فروش ضایعات تیوب کوره PGSOC-LEC- FURNACE TUBE WASTE -TE-02553

مزایده عمومی فروش کربن‌های فعال مستعمل به‌همراه بشکه‌های آن در پالایشگاه PGSOC-LEC- ACTIVATED CARBON -TE-02554

مزایده عمومی فروش ضایعات فلزی PGSOC-LEC- METAL WASTE -TE-02555

آگهی مناقصه عمومی (شماره ۴۱-۱۴۰۳) (نوبت اول) شهرداری منطقه ۱۸ در نظر دارد اجرای عملیات مشروحه ذیل را از طریق مناقصه عمومی به بخش خصوصی واگذار نماید.